

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 127548 21 Kž
Brčko, 06.05.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Zijada Kadrić kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Ilje Klaić kao članova vijeća, uz učestvovanje Radmile Tomić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog F.Č. zv. „F.“ iz B. , zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca optuženog Mirjane Mrđen, advokata iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127548 20 K od 09.11.2020. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 06.05.2021. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Dejana Jovanović, a u odsustvu optuženog i njegovog branioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog F.Č. zv. „F.“ iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127548 20 K od 09.11.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 127548 20 K od 09.11.2020. godine, optuženi F.Č., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud, primjenom članova 7., 42., 47. i 49. istog zakona osudio na novčanu kaznu u iznosu od 600,00 KM.

Optuženi je novčanu kaznu dužan platiti u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude. Istom presudom određeno je da ukoliko optuženi izrečenu novčanu kaznu ne plati u ostavljenom roku ista će se zamijeniti kaznom zatvora i to tako što će se za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 380,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je podnijela branilac optuženog advokat Mirjana Mrđen (u daljem tekstu branilac optuženog) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o sankciji. Branilac je predložila da ovaj sud preinači prvostepenu presudu i optuženog oslobodi za krivično djelo za koje je osuđen ili ublaži izrečenu kaznu ili ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) podnijelo je odgovor na žalbu i predložilo da ovaj sud žalbu branioca optuženog odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda, održanoj dana 06.05.2021. godine, tužilac je izjavila da ostaje kod datog odgovora na žalbu i prijedlogu da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz sledećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je prvostepeni sud, prilikom donošenja pobijane presude pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Takođe, neosnovan je i prigovor u pogledu izrečene krivičnopravne sankcije. U pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala je adekvatna argumentacija koja bi na ozbiljan način dovela u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke, sa aspekata istaknutih žalbenih osnova.

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje branilac vidi u tome da sud na osnovu provedenih dokaza nije sa sigurnošću i bez ikakve sumnje utvrdio da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti na opisan način, te da je sud svoju odluku zasnovao isključivo na izjavi oštećene. Ovaj sud smatra da takva tvrdnja branioca nema uporište u obrazloženju odluke iz kojeg proizilazi da je prvostepeni sud tokom dokaznog postupka proveo sve dokaze koje su predložili Tužilaštvo i odbrana, te da je nakon toga izvršena adekvatna ocjena svih provedenih dokaza cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima na način propisan članom 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na osnovu takve ocjene sud je utvrdio sve pravnorelevantne i odlučne činjenice. Na tako pravilno i potpuno

utvrđenom činjeničnom utvrđenju prvostepeni sud je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je optužen i u pogledu toga dao valjane i uvjerljive razloge. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje adekvatno je primijenio odredbe Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nalazeći da je optuženi svojim radnjama ostvario obilježja bića krivičnog djela za koje se tereti, te mu za isto izrekao adekvatnu kaznu.

U obrazloženju odluke prvostepeni sud je ukazao na sve provedene dokaze i to kako na iskaze saslušanih svjedoka, ukratko ukazujući na relevantne dijelove njihovih iskaza, te na pismenu dokumentaciju i naveo koje odlučne činjenice su utvrđene na osnovu svih tih provedenih dokaza. Prvostepeni sud se u dovoljnoj mjeri osvrnuo na svaki provedeni dokaz i to, kako na iskaz oštećene, tako i na iskaze ostalih saslušanih svjedoka. Sud je poklonio vjeru iskazu oštećene da je zadobila navedene povrede od strane svog brata tj. optuženog F.Č. u vrijeme i na način kako je to i opisano u izreci odluke. Iskaz oštećene potkrijepljen je i službenim zabilješkama Policije distrikta od 19.11.2019. godine, nalazom JZU Zdravstveni centar Brčko od 18.11.2019. godine, Fotodokumentacijom od 19.11.2019. godine, gdje su prikazane povrede odštećene, a naročito nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr Zdenka Cihlarž, koji je svoj nalaz tokom glavnog pretresa detaljno obrazložio i utvrdio vrstu i težinu povreda koje je oštećena zadobila, kao i mehanizam nanošenja istih. Tako je vještak, između ostalog, utvrdio da je krvni podliv prednje strane grudnog koša lijevo, nastao najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa, koje ima tupo tvrdo dejstveni princip, a pri čemu zamah i udar stisnute šake ili pesnice ili intezivni stisak prstiju predstavlja podoban način nanošenja povrede. Krvni podlivi u predjelu desne potkoljenice nastali su najmanje dvočinim djelovanjem nekog aktivnog zamahnutog oruđa, pri čemu udar zamahnutog nazubenog stopala predstavlja posebno podoban način i sredstvo za nanošenje navedene povrede, isključujući mogućnost da su povrede u predjelu desne potkoljenice nastale eventualno usled pada. Takođe u pogledu ovih dokaza i činjeničnog utvrđenja o kojem prvostepeni su govori na strani četvrtoj i petoj, treba imati u vidu da su i svjedoci Z.Č., majka oštećene i majka optuženog, potvrdila da je navedene prilike F.Č. ošamario F.A., a nakon što su izašli napolje vidjela je da F.A. leži na betonu i govori „ode moja noga“. Svjedok R.Č., otac oštećene, potvrdio je da je F.Č. ošamario F.A., pa kada su F.A. i ostali izletili napolje, nakon što je i on izašao napolje, vidio je, kako svjedok navodi, na kamari svoju suprugu, sina, snahu i kćerku i da je F.A. zapomagala „slomiste mi nogu“. Upravo je ove dokaze i iskaze svjedoka prvostepeni sud imao u vidu i cijenio u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja i pravilno utvrdio da je oštećena zadobila navedene povrede od strane optuženog na način i u vrijeme kako je to opisano u izreci odluke. Imajući u vidu naprijed navedeno o čemu je prvostepeni sud u pobijanoj odluci dao detaljno obrazloženje ne može se prihvatiti kao argumentovan prigovor branioca optuženog da sud sa sigurnošću nije utvrdio krivicu optuženog, niti se može prihvatiti tvrdnja da je odluka zasnovana isključivo na izjavi oštećene, jer je prvostepeni sud pored iskaza oštećene cijenio i druge dokaze, na šta je ukazao

na strani četvrtoj i petoj odluke. Što se tiče iskaza, sud je na strani petoj podsjetio koje sve dokaze je prihvatio i koje odlučne činjenice su utvrđene na osnovu takvih dokaza. Očigledno da prvostepeni sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka A.M.Č. supruge optuženog na čiji sadržaj je ukazao na strani trećoj odluke jer je isti u suprotnosti sa svim provedenim dokazima pa u suprotnosti i sa iskazom koji je optuženi F.Č. dao u svojstvu svjedoka.

Nadalje, branilac u žalbi ukratko podsjeća na dijelove iskaza slušanih svjedoka, pa iste parcijalno tumačeći i na osnovu takvog svog viđenja na neuvjerljiv način pokušava osporiti da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti. U jednom dijelu žalbe branilac navodi da je optuženi priznao da je sestri udario šamar nakon što mu je ista uputila riječi uvredljivog sadržaja da bi ga potom pljunula, a da je optuženi onda oštećenu ošamario. Na drugom dijelu žalbe branilac tvrdi da je optuženi oštećenu ošamario u samoodbrani, te da u radnjama nema elemenata krivičnog djela za koje je oglašen krivim. Na navedeni način odbrana dolazi na izvjestan način u protivrječnost, jer se prvo tvrdi da je, a što je nesporno optuženi priznao da je ošamario svoju sestru, a potom da je to učinio u samoodbrani iako u tom momentu nije bilo nikakvog fizičkog napada oštećene na optuženog osim što su mu verbalno bile upućene uvredljive riječi.

Nalaz vještaka medicinske struke dr Zdenka Cihlarž, branilac na potpuno neargumentovan način osporava, te tvrdi da povrede koje je zadobila oštećena nisu mogle nastati od strane optuženog. Branilac se bavi pretpostavkama, pa tvrdi da su povrede mogle nastati nakon što je oštećena napala na snahu A.M.Č. iako o tome ne svjedoči nijedan od svjedoka, te da su mogle nastati od pada oštećene na stepenice što je vještak izričito isključio kao mogućnost povređivanja, pa se takve tvrdnje branioca kao neargumentovane i budući da su u potpunoj suprotnosti sa izvedenim dokazima prije svega nalazom i mišljenjem vještaka dr Cihlarža i nalazom JZU Zdravstveni centar na ime F.A., nisu mogli prihvatiti kao argumentovani.

Nosnovane su i tvrdnje branioca i nemaju uporište ni u jednom provedenom dokazu da je nasilje u stvari počinila oštećena, te da je oštećena sve to uradila kako bi napakostila svome bratu kao ni tvrdnja da je optuženi pokušavao da spasi dijete od njegove razjarene majke.

Što se tiče navoda na kojima često branilac insistira da je oštećena svome bratu uputila nepristojne riječi iste je prvostepeni sud cijenio kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog u vidu doprinosa oštećene nastanku incidentnog događaja. Navedeno ponašanje od strane oštećene je očigledno i prvostepeni sud imao u vidu i cijenio ga neprihvatljivim, ali isto ne može biti osnov za isključenje protivpravnosti ponašanja optuženog. Takođe ni tvrdnja branioca da je oštećena fizički napala svoju snahu A.M.Č. nije dobila potvrdu kroz provedene dokaze.

Prema neargumentovanim tvrdnjama branioca svi su prisutni navodno skočili da brane A.M.Č. od oštećene, pa da je tada navodno moglo doći do povređivanja oštećene, što takođe nije dobilo potvrdu tokom dokaznog postupka.

U radnjama optuženog kao što je pravilno zaključio i prvostepeni sud na strani šestoj odluke ostvarena su obilježja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo sud napominje iz razloga što se žalbom branioca neosnovano tvrdi da u radnjama optuženog nema elementa krivičnog djela za koje je oglašen krivim. Optuženi je nasiljem i bezobzirnim ponašanjem na opisan način ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost člana svoje porodice, odnosno svoje sestre F.A. Ovaj sud smatra za potrebnim da naglasi da iz sadržaja odredbe člana 218. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (Nasilje u porodici) za koje je optuženi oglašen krivim, ne proizilazi da je laka tjelesna povreda objektivni uslov inkriminacije. Na navedeno ovaj sud podsjeća iz razloga što i odbrana u pretežnom dijelu žalbe insistira na tome da optuženi nije nanio lake tjelesne povrede oštećenoj, nego da je istu samo ošamario. Pa i u takvoj situaciji kada bi se prihvatilo i to što branilac tvrdi postojala bi obilježja bića krivičnog djela za koje je oglašen krivim. S namjerom diskreditacije svjedoka oštećene i s namjerom da se dovede u pitanja kredibilitet svjedoka, i pouzdanost onoga što je svjedočila branilac nastoji oštećenu prikazati u veoma negativnom svjetlu i da je sve rezultata njene namjere i njenog scenarija kako bi navodno napakostila bratu. Tvrdnja branioca da je oštećena došla da vodi svoje dijete s namjerom da napakosti bratu je lišena svakog osnova, pa je sud kao takvu nije mogao ni prihvatiti. Takvi navodi ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke niti pravilnost činjeničnog utvrđenja do kojih je prvostepeno sud došao ocjenom provedenih dokaza.

Preispitujući odluku u dijelu o izrečenoj krivičnopravnoj sankciju u vezi žalbenog prigovora branioca optuženog ovaj sud je zaključio da je žalba i u tom pogledu neosnovana. Prilikom odlučivanja o vrsti krivičnopravne sankcije koju će izreći optuženom prvostepeni sud je kao što na strani šestoj odluke navodi u skladu sa članom 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne) vodio računa o svim okolnostima koje utiču na krivičnopravnu sankciju koja će se izreći. Tako je s razlogom kao olakšavajuće okolnosti cijenio da optuženi do sada nije osuđivan i doprinos oštećene počinjenju krivičnog djela odnosno njenom doprinosu da dođe do ekscesne situacije, dok nije našao otežavajućih okolnosti na strasni optuženog. U skladu sa tim utvrđenim olakšavajućim okolnostima izvršio je pravilan izbor vrste krivičnopravne sankcije koju će izreći i pravilno se odlučio za novčanu kaznu u iznosu od 600,00 KM imajući u vidu da je za počinioca navedenog krivičnog djela propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine. Takođe sud je vodio računa i o visini novčane kazne pa je istu izrekao u iznosu od 600,00 KM odnosno tek nešto iznad zakonom propisanog minimuma koji iznosi 500,00 KM kako je to propisano odredbom člana 47. (novčana kazna) stavom 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine. I ovaj sud je kao i prvostepeni uvjerenja da će se izrečenom novčanom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na planu generalne i specijalne prevencije, jer će izrečena kazna djelovati na optuženog da više ne čini krivična djela, a i na potencijalne izvršioce krivičnih djela da ista ne čine. Izrečenom novčanom kaznom će se postići i svrha izricanja krivičnihopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pružanjem određene satisfakcije licu na čiju štetu je krivično djelo počinjeno. Nije bilo mjesta izricanju uslovne osude kao mjere upozorenja što je bio jedan od prijedloga branioca optuženog jer se u konkretnom uslovnom osudom ne bi postigla svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je bilo nužno izreći novčanu kaznu u navedenom iznosu. Visina novčane kazne je određena u skladu sa težinom počinjenog krivičnog djela i imovnom stanju optuženog.

Što se tiče prigovora branioca da prvostepeni sud nije dovoljno cijenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog da se radi o dobroj osobi, dobrom komšiji i drugi navodi koje branilac na strani petoj žalbe ističe, s razlogom nisu mogli biti prihvaćeni od strane prvostepenog suda, a ni ovog suda zato što na te okolnosti tokom dokaznog postupka branilac nije izveo nijedan dokaz koji bi potkrijepio te navode. Međutim, i u situaciji da ti navodi od strane branioca u potpunosti odgovaraju stvarnom stanju nije bilo mjesta za izricanje blaže krivičnopravne sankcije od one za koju se opredijelio prvostepeni sud, tako da ni taj navod branioca nije mogao uticati na vrstu krivičnopravne sankcije koju će izreći.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio propuste ni povrede postupka, na koje se žalbom branioca neosnovano ukazuje, ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbu branioca je odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić